

ТАМО НЕГДЕ ...

На Осмањачи, на самом извору Моравице, изнад превоја Гаљева раван, поред Козје стене, на раскрсници путева који су омеђавали две државе – Србију и Турску и повезују две највеће вароши Старог Влаха – Дугу Пољану и Сјеницу, познају се остаци брвнаре која је служила као караула турским војницима. С тог места пуца поглед на све четири стране света. Тамо према истоку и југоистоку простире се Пештерска висораван, срце и душа некадашњег турског Пазарског пашалука. Види се далеко тамо све до Козника и Нинаје. Замало што се не може видети Сјеница. Западно, поглед се пружа од самог извора Моравице испод Козје стене, па све доле низводно до Драгачева. Јужно и југозападно простире се Јавор са Василиним врхом и Корабчином. Виде се Мучањ, Златар и Златибор, а горе према северу надмоћно се уздиже Голија са Бојовим брдом, Ташовим ливадама, Ђоновим пољем и Јанковим каменом. Својом силином надвисила је пола Србије. Превој Гаљева раван повезује долину Моравице преко Нешковог потока кроз долину Вапе, која прикупи већи број потока и поточића Бојовог брда и Бачија и подно Петковог брда ојача се Врбачком реком. Тако моћна, јача и силнија пресеца брњичко поље, скривајући свој ток у врбацима и високој трсци. Испод Милевског брда прими Су-

шички поток и направи велики заокрет према западу, где располути Пештерску висораван, умири ток, и тихо не журећи стигне до Увца.

Предео око Сушичког потока, због година кад остане без воде доби право име – Сушица. Његов средњи ток пружа добре пашњаке, па на њему ниче неколико домова.

Простор који се лучно повија око изворишта Ношњице и Моравице, од југа према југозападу и истоку од Дивље реке, преко Сувог рта и Ступске чесме, а затим западно и северозападно од Голијске реке преко Бојовог брда и Голијске реке, припада Медовинама. Насеља око изворишта Ношњице припадала су Доњим Медовинама, а низводно засеоцима Ерчега. Око изворишта Моравице и са обе стране горњег тока реке раштркана су села голијских горштака Горњих Медовина. Нешто ниже налази се Вучак.

Западно од косе која оивичава Бачије и јужно од врхова Ташових ливада, преко Обора, Смрчевца, Палибачког брда, Јаворја и све до десне обале реке Моравице, шуме, пашњаке и ливаде освојили су Рајковићи за напасање својих стада.

На заравни у заветрини Марковог брда, окренуту према југу и заклоњену од удара великог ветра и северца, деда Ранка Рајковића по досељавању на јужне падине Голије, половином 18. века, сагради породичну кућу поред изворишта реке Моравице, на самој граници турског Пазарског санцака и Милошеве Србије.